

શ્રી સમયસારજી-સ્તુતિ

(હરિગીત)

સંસારી જીવનાં ભાવમરણો ટાળવા કરુણા કરી,
સરિતા વહાવી સુધા તણી પ્રભુ વીર! તેં સંજીવની;
શોષાતી દેખી સરિતને કરુણાભીના હદયે કરી,
મુનિકુંદ સંજીવની સમયપ્રાભૃત તણે ભાજન ભરી.

(અનુષ્ઠાપ)

કુંદકુંદ રચ્યું શાખ, સાથિયા અમૃતે પૂર્યા,
ગ્રંથાધિરાજ! તારામાં ભાવો બ્રહ્માંડના ભર્યા.

(શિખરિણી)

અહો! વાણી તારી પ્રશમરસ-ભાવે નીતરતી,
મુમુક્ષુને પાતી અમૃતરસ અંજલિ ભરી ભરી;
અનાદિની મૂર્છા વિષ તણી ત્વરાથી ઊતરતી,
વિભાવેથી થંભી સ્વરૂપ ભણી દોડે પરિણતિ.

(શાર્દૂલવિકીડિત)

તું છે નિશ્ચયગ્રંથ ભંગ સધણા વ્યવહારના ભેદવા,
તું પ્રજ્ઞાધીણી જ્ઞાન ને ઉદ્યની સંધિ સહુ છેદવા;
સાથી સાધકનો, તું ભાનુ જગનો, સંદેશ મહાવીરનો,
વિસામો ભવકલાંતના હદ્યનો, તું પંથ મુક્તિ તણો.

(વસંતતિલકા)

સુષ્ણે તને રસનિબંધ શિથિલ થાય,
જાણ્યે તને હદ્ય જ્ઞાની તણાં જગ્યાય;
તું રુચતાં જગતની રૂચિ આળસે સૌ,
તું રીજતાં સકલજ્ઞાયકદેવ રીજે.

(અનુષ્ઠાપ)

બનાવું પત્ર કુંદનનાં, રત્નોના અક્ષરો લખી;
તથાપિ કુંદસૂત્રોનાં અંકાયે મૂલ્ય ના કદી.

રચયિતા : છિમતલાલ જીઠાલાલ શાહ